

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெறும் உணவுப் போராட்டமும் 1977
அதன் விளைவுகளும் குறித்து

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிறைப் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். இது பதினாறேடு நின்று விடாது. இன்னும் யார் யார் கடத்தல்காரர்களோ அவர்களுையெல்லாம் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பிடிக்க எல்லா முயற்சிகளையும் காவல் துறையினர் நிச்சயமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவித்து அங்கிருக்கும் குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லி நிவர்த்திக்கச் சட்ட மன்றம் கூடியிருக்கும் இந்த நேரத்தில் இந்த அரசோடு கலந்து பேச வாய்ப்பு இருக்கும் காரணத்தால் நிவர்த்தித்துக் கொள்ள முடியும் என்று கூறி, இதிலே ஆற அமர உட்கார்ந்து பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய காரியமாக இருக்கின்ற நிலையில் இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை, இதை அனுமதிக்கத் தேவை இல்லை என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணவு அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் கூறிய விளக்கங்களுக்குப் பிறகு இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உரிய முறையில் இல்லாத காரணத்தால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31-வது திருத்த) சட்டமுன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப் பட்டு 1973 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (31-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப் பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 363-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலில் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4
(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)]

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேறியுள்ள
1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (முப்பத்தொன்றாவது
திருத்த) சட்ட வரைவு, அரசியலமைப்பின் 81, 330, 332-வது
பிரிவுகளைத் திருத்த விழைகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்
368-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) பகுதிக்கான வரம்பு
நிபந்தனையின் (d) பகுதியின்படி, மாநிலச் சட்ட மன்றத்தின்
ஏற்புக்காக இந்தத் திருத்தச் சட்ட வரைவு அனுப்பி வைக்கப்
பட்டுள்ளது.

இந்தச் சட்ட வரைவின் 2-வது பகுதியில் செய்யக் கோரியுள்ள
முதலாவது திருத்தம், அரசியலமைப்பின் 81-வது பிரிவுக்குச்
சம்பந்தப்பட்டதாகும். அரசியலமைப்பின் மேற்சொன்ன 81-வது
பிரிவு, மக்கள் சபை அமைவதற்கு வகை செய்கிறது. மேற்சொன்ன
பிரிவில் தற்போதுள்ள (1) பகுதியில் சொல்லியுள்ளவாறு, (a)
மாநிலங்களில் ஆட்சித் தொகுதிகளிலிருந்து நேரடித் தேர்தல்
மூலம் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற ஐந்தாறுக்கு மேற்படாத உறுப்
பினர்களையும் (b) நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றி வகை
செய்துள்ள முறையில் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற, யூனியன் நேரடி
ஆட்சிப் பகுதிகளுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிற
இருபத்தைந்துக்கு மேற்படாத உறுப்பினர்களையும் மக்கள் சபை
கொண்டிருக்க வேண்டும். அரசியலமைப்பின் மேற்சொன்ன
81-வது பிரிவில் தற்போது செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம்,
மக்களவையில் மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவத்தின் மேல்
வரம்பை ஐந்தாறிலிருந்து, ஐந்தாற்று இருபத்தைந்துக்கு
உயர்த்தவும் மக்களவையில் யூனியன் நேரடி ஆட்சிப்
பகுதிகளிலிருந்து வரும் பிரதிநிதிகளின் உயர் அளவை
இருபத்தைந்திலிருந்து இருபதாகக் குறைக்கவும் விழைகிறது.

81-வது பிரிவின் (2) பகுதியில் (b) உட்பகுதிக்குப் பிறகு
புதிய வரம்பு நிபந்தனை ஒன்றும் சேர்க்கப்படக் கருதியுள்ளது.
இந்த வரம்பு நிபந்தனையின்படி, மக்கள் சபையில் எந்த ஒரு
மாநிலத்திற்காவது இடங்கள் ஒதுக்கும் காரியமாக, அந்த
மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை அறுபது லட்சத்திற்கு மேற்படாத
வரையில் அந்தப் பகுதியின் () உட்பகுதியின் விதித் துறைகள்
பொருந்தத்தக்கவையாகா.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலுல் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

199

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்தத் திருத்தங்களைச் செய்வதற்கான நோக்கங்களும் காரணங்களும் இந்திய அரசு முகவுரைத்த சட்ட வரைவிலும், 26-4-73-ல் மக்கள் அவையிலும் 15-5-73-ல் நாடாளுமன்ற மேலவையிலும் இந்த சட்ட வரைவை முன்மொழிந்த சட்டம், நீதி, கம்பெனி அலுவல்கள் அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த ராஜ்ய அமைச்சர் ஆற்றிய உரையிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

82-வது பிரிவின்படி, நாடாளுமன்றம் 1972 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் தொகுதி எல்லை வரையறைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ளது. 1971 மக்கட்தொகை புள்ளிவிவரக் கணக்கின் அடிப்படையில், உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை மாற்றியமைக்கும் பணியை மேற்கொள்ளும்போது, தேர்தல் தொகுதி எல்லை வரையறை ஆணைக்குழு, 81-வது பிரிவின் (2) பகுதியில் விதித்துள்ள கொள்கைகளைக் கண்டிப்பாக கடைப்பிடித்தால் மக்கள் அவை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் இடங்களின் எண்ணிக்கை பாதிக்கப்படலாம். மக்கள் அவையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கை, இவ்வாறு மாற்றியமைப்பதாலும் அதைத் தொடர்ந்து இடங்கள் ஒதுக்கிடு செய்வதாலும் பிரதிக்கூலமான வகையில் பாதிக்கப்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்வது நல்லது என்று இந்திய அரசு கருதியுள்ளது. இந்த நோக்கத்தை அடையப் பெறுவதற்காக, மக்கள் அவையின் எண்ணிக்கையைத் தகுந்தவாறு உயர்த்துவது அவசியமாகும்.

எந்த ஒரு மாநிலம் குறித்தும் மக்கள் அவையில் தற்போதுள்ள பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை குறையாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவ மேல் வரம்பை 500-லிருந்து 525 ஆக உயர்த்தும் வகையில் 81-வது பிரிவைத் திருத்த இந்தச் சட்ட வரைவின் (2) பகுதி விழைகிறது. யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகளின் பிரதிநிதிகள் இப்போது 16 பேர்கள் மட்டுமே உள்ளதால் இந்தப் பகுதிகளின் பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கை அளவை 25-லிருந்து 20 ஆகக் குறைக்கவும் இந்த வாப்ப்பு பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒரு மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை அறுபது லட்சத்திற்கு மேற்படாத வரையில், அந்த மாநிலத்திற்கு 81-வது பிரிவின்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

(2) பகுதியைச் சேர்ந்த (a) உட்பகுதியின் விதித்துறைகள் பொருந்தத்தக்கவையாகா என்று வகைசெய்து, 81-வது பிரிவின் (2) பகுதியில் திருத்தம் ஒன்றைச் செய்வது அவசியம் என்றும் கருதப்பட்டது. இமாசலப் பிரதேசம், ஜம்மு-காஷ்மீர், மணிப்பூரி, மேகாலயா, நாகாலாந்து, திரிபுரா ஆகிய சிறு மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அறுபது லட்சத்திற்குக் குறைவாக மக்கட்தொகை இருப்பதால் இந்த மாநிலங்களுக்கு மக்கட் சபையில் தற்போது உள்ள பிரதிநிதித்துவத்தை நீடிக்க உறுதி செய்வதற்கே இவ்வாறு திருத்தப்படுகிறது.

நாடாளுமன்றத்தில் மாநிலப் பிரதிநிதிகளுக்கான உயர் வரம்பை 500-லிருந்து 545 ஆக உயர்த்துவதற்கும் யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகளுக்கான பிரதிநிதிகளின் உயர்வரம்பை 25-லிருந்து 20 ஆகக் குறைப்பதற்கும் ஏற்றவகையில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 82-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியைத் திருத்த விழைய விரும்புவது குறித்து நமது கருத்துக்களை இந்திய அரசு சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் கேட்டது என்பதை இது தொடர்பாக நான் ஈண்டு குறிப்பிடலாம்.

அதற்கு இந்த அரசு பதிலளிக்கையில், 1962 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்ற சமயத்தில் மக்கள் சபையில் தமிழ் நாட்டிற்கு 41 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்கெடுப்புப் புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் தொகுதிகளின் எல்லை வரையறுக்கப்பட்ட பின்னர், மக்கள் அவையில் இம்மாநிலத்திற்கு 39 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன என்றும் குறிப்பிட்டது. 1967, 1971 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த பொதுத் தேர்தல்களின்போது மக்கள் அவையில் இம்மாநிலத்திற்கு 39 இடங்கள் மட்டுமே ஒதுக்கப் பட்டிருந்தன. எனவே, மக்கள் அவையின் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையை 545-க்குப் பதிலாக 550 ஆக உயர்த்த இந்திய அரசு தேவையான நடவடிக்கையை எடுக்கலாமென்று இந்த அரசு கருத்துத் தெரிவித்தது. அவ்வாறு உயர்த்தப்பட்டால் 1971 ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தமிழ் நாட்டிற்கு மக்கள்

1972-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)

சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள

திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவையில் 42 இடங்கள் கிடைக்கலாம். தற்போதுள்ள இந்தச் சட்ட வரைவின்படி மக்கள் அவை உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையை 525 ஆக மட்டுமே உயர்த்தக் கருதியுள்ளது. இதன்படி தொகுதிகளின் எல்லை மீண்டும் வரையறுக்கப்படும் போது தமிழ் நாட்டிற்கு மக்கள் அவையில் 40 இடங்கள் கிடைக்கலாமென தெரிகிறது. ஆயினும், சில காரணங்களுக்காகவோ வேறு எதற்காகவோ இந்த இடங்கள் கிடைக்கா விடின், தமிழ் நாட்டிற்குத் தற்போதுள்ள 39 இடங்கள் பாதிக்கப்படமாட்டா. இதுபற்றி, தொகுதி எல்லைவரையறை ஆணைக்குழு இறுதியாக முடிவு செய்யும்.

சட்ட வரைவின் 3-வது பகுதியில் செய்ய விழையும் இரண்டாவது திருத்தம் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 330-வது பிரிவிற்குத் தொடர்புடையதாகும். மக்கள் அவையில் அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் இடங்கள் ஒதுக்க அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேற்சொன்ன 330-வது பிரிவு வகை செய்கிறது. நாகாலாந்து மாநிலம் பெரும்பாலும் பழங்குடி மக்களே நிரம்பிய மாநிலமாக இருப்பதால் அந்த மாநிலத்தில் உள்ள பழங்குடி மக்களுக்கு மேற்சொன்ன 330-வது பிரிவின் விதித்துறைகள் பொருந்துமாறு செய்யப்படவில்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேற்சொன்ன 330-வது பிரிவின் தற்போது செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தமானது, அஸ்ஸாம், நாகாலாந்து பகுதிகளிலுள்ள பழங்குடி மக்கள் தவிர (தற்போது மேற்சொன்ன பிரிவின் விதித்துறைகள் இவர்களுக்குப் பொருந்தா) மேகாலயா, அருணாசலப்பிரதேசம், மிஜோரம் ஆகிய இடங்களில், பழங்குடியினருக்கும் மேற்சொன்ன பிரிவின் விதித்துறைகள் பொருந்தாதவாறு செய்ய விழைகிறது. மேற்கண்ட புதிய பகுதிகளில் பெரும்பாலும் பழங்குடி மக்களே இருப்பதாக கருதப்பட்டதால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேற்சொன்ன 330-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) பகுதியின் () உட்பகுதியின் செயல் வரம்பிலிருந்து இப்பகுதிகளை நீக்கிவிட இத்திருத்தம் விழைகிறது.

சட்ட வரைவின் 4-வது பகுதியில் உத்தேசித்துள்ள மூன்றாவது திருத்தமானது, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 332-வது பிரிவிற்குத் தொடர்புடையதாகும். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலில் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

உள்ள சட்டமன்றப் பேரவையில் அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் இடங்கள் ஒதுக்க மேற்சொன்ன 332-வது பிரிவு வகை செய்கிறது. 330-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ளது போலவே, மேற்சொன்ன 332-வது பிரிவும் அஸ்ஸாம், நாகாலாந்து முதலிய மலைப் பகுதிகளிலுள்ள பழங்குடி மக்களுக்கு பொருந்தாது. மேகாலயா மாநிலத்திலுள்ள பழங்குடியினரையும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மேற்சொன்ன 332-வது பிரிவின் செயல் வரம்பிலிருந்து நீக்கிவிட இத்திருத்தம் விழைகிறது.

தற்போதுள்ள நாடாளுமன்ற மக்கள் அவையும் மேகாலயா மாநிலத்தின் சட்ட மன்றப் பேரவையும் கலைக்கப்படும்வரை முறையே நாடாளுமன்ற மக்கள் அவையிலும் மேகாலயா மாநிலத்தின் சட்ட மன்றப் பேரவையிலும் பழங்குடியினருக்கு ஏற்கனவேயுள்ள பிரதிநிதித்துவம் நீடித்து வருவதற்காக சில விதித்துறைகளையும் இச்சட்ட வரைவு செய்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 330, 332-வது பிரிவுகளில் செய்யப் பட்டுள்ள திருத்தங்களும் யூனியன் நேரடி ஆட்சிப் பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கான திருத்தமும் தமிழ் நாட்டினைப் பாதிக்கவில்லை.

இத்தீர்மானத்திற்கு இம்மாமன்றம் ஒப்புதல் அளிக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, அரசியலமைப்புச் சட்ட விதி 368-ன் படி சமீபத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட 31-வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் தான் இத்தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. பொதுவாக இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் வருகிறபோது அவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில், உள்ளே இருக்கக்கூடிய அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தங்களின் அம்சங்கள் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்வது நாடாளுமன்றத்தில் இருப்பவர்களுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று தான் நாம் இந்த மன்றத்தில் பல கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி அளிக்கிறபோது

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நான் முதன்முதலாக ஒரு விஷயத்தை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆர்டிகிள் 31-ன்படி ஏற்கனவே நாடாளுமன்றத்திற்கு 500 இடங்கள்தான் இருந்தன. அப்படி 500 இடங்கள் இருக்க வேண்டிய ஒரு நாடாளுமன்றத்தில் சட்ட விரோதமாகவே 506 பேர்களை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்ற உண்மையை அங்கேயே சுட்டிக் காட்டினார்கள். மத்திய அரசாக இருக்கட்டும் அல்லது மாநில அரசாக இருக்கட்டும், சட்ட விரோதமாக காரியங்களைச் செய்துவிட்டு அதற்குப் பின்னால் அதற்கு ஒரு அங்கிகாரம் தேடுகிறது என்ற ஒரு முறை இருக்கிறதே அதை அவர்கள் செய்தாலும், நாம் செய்தாலும், அது தவறு என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 500 ஆக இருந்ததை 525 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு, திரிபுரா போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் 25 ஆக இருந்ததை 30 ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதுதான் திருத்தத்தின் நோக்கம் என்று சொன்னார்கள். 500 என்பது 506 ஆக ஆனபோது 36 பேர்கள்தான் தமிழகத்திற்கு இருந்தார்கள். இப்போது 525 ஆக ஆகும்போது 40-க்கு வரலாம் என்று தெரிகிறது. அப்படி நாடாளுமன்றத்தில் 40 கிடைக்குமானால் சட்ட மன்றத்தின் எண்ணிக்கையும் உயரும். 240 பேர்களாக உயருவார்கள். 525 என்றிருப்பதை விட இன்னும் அதிகமாக இருக்கலாம். இந்தியா போன்ற பெரிய நாடுகளில் அது அதிகம் இல்லை என்பது என் கருத்து. இங்கிலாந்து போன்ற சிறிய நாடுகளில் தொகுதிகளை சிறியதாக வைத்து எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். 600 பேர்கள் வரை இருக்கிறார்கள். ப்ரான்ஸில் கூட 590 பேர்கள் வரையில் இருக்கிறார்கள். நம் நாடு பரந்த நாடு. 55 கோடி மக்கள் தொகை உள்ள நாட்டில் 600 பேர்கள் வரை வந்திருக்கலாம். அப்படியானால் தமிழகத்தில் கூட இன்னும் ஒரு ஐந்தாறு லீட்கள் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கும்.

சமீபத்தில் நடந்த திண்டுக்கல் தேர்தலை வைத்துப் பார்த்தாலும் கூட அங்குள்ள ஓட்டர் மகா ஜனங்களின் எண்ணிக்கை 6 இலட்சம். ஆறு லட்சம் என்றால் அந்தத் தொகுதியில் உள்ள மக்கள் 10 அல்லது 11 லட்சம் பேர்களாவது

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

இருப்பார்கள். இப்படி 11 லட்சம் பேர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி இருந்து ஐந்தாண்டுகள் அவர்களது அபிலாஷைகளைப் பூர்த்திச் செய்யக்கூடியது என்பது மனித சாத்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. ஆகவேதான் பொதுவாக எல்லா ஜனநாயக நாடுகளிலும் தொகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்கு சிறிய தொகுதிகளாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு சிறிய தொகுதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

வயதைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது 21 என்பது 18 ஆக ஆகிவிட்டது. 18 வயது உள்ளவர்களுக்குக்கூட ஓட்டு உரிமை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அதையேதான் இந்த இடத்தில் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு முக்கியமான விஷயம். 1971-ஆம் ஆண்டு சென்சஸ்படி இருக்கிற ஜனத்தொகையை வைத்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் எத்தனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எத்தனை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று பிரிக்கப் போகிறார்கள். அதற்காக வந்திருக்கக்கூடிய டி-லிமிட்டேஷன் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். டி-லிமிட்டேஷன் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் கமிஷனை ஏற்கெனவே அமைத்திருக்கிறார்கள். அமைத்ததற்குப் பின்னால் இந்தத் திருத்தமும் வந்திருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் வருவதற்கு முன்னால் அந்த டி-லிமிட்டேஷன் கமிஷன் அமைத்தவுடனேயே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அந்த மாநிலத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று நினைக்கிறேன், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஐந்து பேர்கள் இவர்கள் தொகுதிகள் பூராவும் சுற்றுப்பயணம் செய்து தொகுதிகள் பிரிக்கப்படுகின்ற போது முறையாகப் பிரிக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் யார் யார் அந்த ஐந்து எம்.எல்.ஏ.க்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக அதைச் சபாநாயகர் அவர்களே செய்வார்கள். அப்படிச் சபாநாயகர் அவர்கள் செய்வதாக

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

205

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருந்தால் எல்லா எதிர்க் கட்சிகளையும் கலந்துகொண்டு உண்மையிலே அந்தப் பகுதிகள் பூராவிற்கும் நியாயம் வழங்கக் கூடிய முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு அவர்கள் கலந்து கொள்ளப்பட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை.

நம்மைப் பொறுத்தவரையில் அரசியலமைப்புச் சட்டம் 31-வது திருத்தத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். 31-வது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு 500 ஆக இருந்ததை 525 ஆக ஆக்கி, சிறு சிறு மாநிலங்களுக்கு, தனியாக இருக்கக்கூடிய மாநிலங்களுக்கு 20 என்ற முறையில் 545 பேர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் உறுப்பினர் களாக இருக்கலாம் என்பதற்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நமக்கு 40 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள், 240 சட்ட மன்றத் தொகுதிகள் என்று வந்தால் தொகுதிகளைப் பிரிப்பதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்வதில் சரியான கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். அதுவும் இப்போது ஓட்டர் மகா ஜனங்களும் ரொம்பவும் விஜிலன்டாக இருக்கிறார்கள், கட்சிகளும் ரொம்பவும் விஜிலன்டாக இருக்கின்றன. இந்திலையில் யாரோ ஒரு சிலர் மட்டும் தங்கள் தொகுதிகளைச் சரியாகப் பிரிக்க வேண்டும், தாங்கள் விரும்பக்கூடியவர்கள் எப்போதும் ஜெயிக்கக்கூடிய முறையில் அல்லது குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருப்பது என்றெல்லாம் இருப்பதை மாற்றக்கூடிய முறையில் தமிழ்நாட்டில் நாளை சட்டசபை தேர்தல் வந்தாலும் அந்தத் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடியவர்கள் உண்மையாகவே அந்த மக்களின் எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும்.

இன்றுள்ள தேர்தல் முறையில் சில ஊனங்கள் உள்ளன. அவை பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நான் சார்ந்திருக்கக் கூடிய கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பத்து பேர்கள் போட்டி போடுகிறார்கள் என்றால் மற்ற ஒன்பது ஆள்களை விட ஒரு வோட்டு கூடுதல் வாங்கியவர் ஜெயித்து விடுகிறார். நான் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது யு.பி.-ல் இருந்து ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தார். ஜெயித்த அவருக்கு டெப்பாஸிட்ட

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலுள் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

போய்விட்டது. 10,000 வோட்டுகள் வாங்கி ஜெயித்தார். 70,000 வோட்டர்கள். பத்து பேர்கள் போட்டியிட்டார்கள். ஜெயித்தவர் என்ற காரணத்தால் டெப்பாஸிட் போகவில்லை. அப்படி டெப்பாஸிட் போனவர் கூட சட்டசபைக்கு வரலாம் என்கிற அளவிற்கு இன்று தேர்தல் முறை இருக்கிறது.

பிரான்ஸ் போன்ற தேசங்களில் முதல் ரௌண்ட் தேர்தல் நடக்கும். ஜெயிக்கக்கூடியவர் மற்ற எல்லோரையும் விட அதிக வோட்டுகள் வாங்கியிருக்க வேண்டும், 51 சதவிகிதம் வோட்ஸ் வாங்கியிருப்பவர்கள்தான் முதல் ரௌண்டில் ஜெயிக்கிறார்கள். 7, 8 மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த ப்ரெஞ்ச் தேர்தலை தாங்கள் கவனித்திருப்பீர்கள். 480 வரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியதில் 250 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். மறுபடியும் இரண்டாம் ரௌண்ட் தேர்தல் நடந்தது. இரண்டு சாராராகப் பிரித்து இந்தக் கட்சிக்கு ஒருவர், அந்தக் கட்சிக்கு ஒருவர் என்ற முறையில் வந்து கடைசியில் தேர்தல் நடந்து முடிந்தது. அந்த முறையிலாவது இருக்கலாம். அப்படியில்லாமல், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் 'ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன்' என்பது ஒரு பிராந்திய ரீதியாகவும் இருக்கலாம், அல்லது வேறு முறையிலும் இருக்கலாம். அப்படியிருந்தால்தான் உண்மையிலே தங்கள் ஓட்டுச் செல்வாக்குக்குத் தக்கபடி பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும். சில எதிர்க் கட்சிகள் எவ்வளவுதான் ஓட்டு வாங்கினாலும் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. சில கட்சிகள் குறைந்த ஓட்டுக்களை வாங்கி அதிக பிரதிநிதித்துவம் பெற்று விடுகின்றன. இந்த 'ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷனை' வலியுறுத்துவதற்கு நமக்கு இன்றைக்கு இருக்கும் வழி 'டி-லிமிட்டேஷன் குழு' தமிழ்நாட்டிற்கு வரும்போது, அவர்களிடத்தில் தமிழ்நாட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல வகையில் எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அடுத்தாற்போல் வரும் தேர்தலுக்கு அவர்கள் 'டி-லிமிட்டேஷன்' செய்கிறபோது முறையாக கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கும், பார்ப்பதற்கும் உதவியாக இருக்குமென்ற எண்ணத்தில்தான் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த) —
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

207

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இதே பில்மீது நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கும்போது பல விஷயங்களைப் பேசியிருக்கலாம். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் சில அரசியல் திருத்தங்கள் வரும்போது, அவற்றிற்கு மாநில அரசுகளின் ஒப்புதல் வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, அவைகளின் அங்கீகாரம் வேண்டுமென்பதற்காக இங்கே கொண்டு வரப்படுகிறது. நம்முடைய கருத்து எப்படியிருந்தபோதிலும், இது இந்தியா முழுமையையும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயம் ஆதலால், இந்தத் திருத்தத்திற்கு, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து, அதே நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக் களையும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். நான் கூறிய கருத்துக்கள் பின்னாலே மேல் நடவடிக்கைகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தங்கமணி அவர்கள் சொன்னது போல் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் முன்பே இந்த மன்றத்தில் வந்து இருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டுச் சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவின் மீது முன்கூட்டியே தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிற நேரத்தில் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். காரணம், சாதாரணமாக இப்படிப்பட்ட அரசியல் சட்ட திருத்தங்கள் வருகிற நேரத்தில் மாநில அரசாங்கத்தைக் கலந்து கொண்டு, அவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொண்டு தான் கொண்டுவருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய கருத்து தவறாக இருக்கலாம்.

ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் எத்தனை இருக்க வேண்டுமென்று பிரிக்கக்கூடிய நேரத்தில், இந்த தமிழ்நாடு சர்க்கார் தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருப்பதால், தமிழ்நாடு அரசு இது சம்பந்தமாக அபிப்பிராயம் தெரிவித்து இருப்பதால், இந்த விஷயத்திலும் முன்கூட்டியே தன்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அரசு தெரிவித்து இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவின் செய்வுக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

இந்த மசோதாவிலே பாராளுமன்றத்தில் 525 உறுப்பினர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால். . .

In sub-clause 2 (b) of Article 81 of the Constitution, it is stated—

‘each State shall be divided into territorial constituencies in such manner that the ratio between the population of each Constituency and the number of seats allotted to it is, so far as practicable, the same throughout the State.’

சராசரியாக ஒரு பாராளுமன்றத் தொகுதிக்கு இத்தனை எம்.எல்.ஏக்கள் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒரு சட்டசபை தொகுதிக்கு இத்தனை வாக்காளர்கள் சராசரியாக இருக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு சட்டமன்ற தொகுதிக்கு ஏறத்தாழ 1 லட்சம் வாக்காளர்கள் இருப்பார்கள். மைசூரில் ஒரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு 80,000 வாக்காளர்கள் இருப்பார்கள். இப்படி ஒரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் இன்னொரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால் பாராளுமன்றத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 6 லட்சம் வாக்காளர்கள் சராசரியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சில மாநிலங்களில் 5 லட்சம் என்று இருக்கிறது. ‘இக்குவிடபிள் ரேஷியோவில்’ தருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 525 உறுப்பினர்கள் என்று வருகிறபோது, ஒவ்வொரு பாராளுமன்றத் தொகுதிக்கும் சராசரியாக இவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு இந்தத் திருத்தத்தில் வாய்ப்புக் கிடைப்பது. அந்த ஒரு நிலைமையில்லாமல், வேறு நிலைமை வந்துவிட்டால், ஒரு மாநிலத்தில் 6 லட்சம் வாக்காளர்கள் ஒரு பாராளுமன்ற சீட்டிற்கும், இன்னொரு மாநிலத்தில் 5 லட்சம் வாக்காளர்கள் ஒரு பாராளுமன்ற சீட்டிற்கும், இன்னொரு மாநிலத்தில் 4½ லட்சம் வாக்காளர்கள் ஒரு பாராளுமன்ற சீட்டிற்கும் என்று வரும் நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை எடுத்து இருக்கிறோம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தமிழ்நாட்டில் 6 சட்டமன்றத் தொகுதிகளுக்கு ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர். மைசூரில் 8 சட்டமன்றத் தொகுதிகளுக்கு ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர், ஆந்திராவில்—என்னுடைய ஞாபகம் சரியாக இருந்தால்—7 சட்டமன்றத் தொகுதிகளுக்கு ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர். இந்த வகையில் வைத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே 6 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று இருப்பதை ஏழு என்று ஆக்கப் போகிறீர்களா? இப்போது 234 சட்டமன்றத் தொகுதிகள் இருக்கின்றன, இதை உயர்த்துவதற்கு திட்டம் இருக்கிறதா? நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே ஒரு கமிஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே அந்தக் கமிஷன் It is seized of the problem of sub-dividing Tamil Nadu into more constituencies. 234 தொகுதிகளை உயர்த்துவதற்கு அந்தக் கமிஷன் ஏதாவது திட்டம் போட்டு இருக்கிறதா? அது என்ன பரிந்துரை கொடுத்து இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேற்குக் கோவை தொகுதியில் தேர்தல் நடடபெற வேண்டும். 9 மாத காலமாக அந்த இடம் காலியாக இருந்தும் இன்னும் இடைத் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை. இன்னும் 3 வருடம் ஆகுமோ, அல்லது எவ்வளவு நாட்கள் ஆகுமோ தெரியவில்லை. இந்தத் தேர்தலை நடத்துவதற்குக் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு தான் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒரு தொகுதியில் இடைத் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு என்ன ஏற்பாட்டை தாங்கள் வைத்து இருக்கிறீர்கள், அதற்கு என்ன உத்தரவுகளைப் போட்டு இருக்கிறீர்கள் என்று அமைச்சரிடத்திலிருந்து அறிய விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். தேர்தலைத் தள்ளிவைப்பதற்கு தமிழக சர்க்காருக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். 2 மாதத்திற்கு முன்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் தேர்தல் கமிஷன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் தேர்தல் கமிஷன் அலுவலகம் ஒன்று தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அந்தத் தேர்தல் கமிஷன் தான் இந்தத்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

தேர்தலை நடத்துகிறது இந்தத் தேர்தலை தள்ளிவைப்பதற்கு நம்முடைய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறான கருத்தை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொன்னது அப்படி அல்ல. அங்கேயிருக்கும் தேர்தல் கமிஷன்தான் அதற்கு அதிகாரம் படைத்தது. இங்கே அதனுடைய கிளை தேர்தல் கமிஷன் அலுவலகம் அதை நடத்தி வைக்க இருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் தேர்தலை எப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அபிப்பிராயம் கூற நம்முடைய அரசுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த முறையில் அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறோம். அதை ஏற்றுக்கொள்வதும், ஏற்றுக்கொள்ளாததும் அவர்கள் விருப்பம் என்று சொன்னேன். மேற்குக் கோவைத் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில், கோவை நாடாளுமன்ற தொகுதிக்கும் ஒரு இடைத் தேர்தல் நடத்த வேண்டிய சூழ்நிலை வந்து விட்டதால், மேற்குக் கோவைத் தொகுதியும் அதனுள் இருப்பதால், ஒரே தொகுதியில் இரண்டு தேர்தல் சேவையில்லை, இரண்டையும் ஒன்றாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறி, நாடாளுமன்றத்திற்கு எப்போது தேர்தல் வருகிறதோ, அப்போதே சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் தேர்தல் இணைத்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தமிழக அரசின் தார்பில் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தேர்தல் தள்ளிவைப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறி ஆலோசனை கூறியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதும் ஏற்றுக்கொள்ளாததும் அவர்கள் விருப்பம் என்றாலும், இவர்கள் கூறுகிற ஆலோசனைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு தள்ளி வைத்திருப்பதால், இந்த அரசு தான் இந்தத் தேர்தல் தள்ளி வைப்பதற்குக் காரணம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது தேர்தல் சம்பந்தமாக தேர்தல் கமிஷனுக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும், மாநில அரசு தரும் பரிந்துரைகளை அது ஏற்றுக் கொள்கிற காரணத்தால், தமிழக அரசு தான் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதிலே ஒரு கருத்து முரண்பாடு

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இருக்கிறது என்று சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இப்படிப் பட்ட தேர்தல் நடைபெறுகிற நேரத்தில் தேர்தல் கமிஷன் தான் அதை நடத்த வேண்டுமென்றாலும், அது மாநில அரசின் ஆலோசனையின் படியே நடத்துகிறது என்பதால், பாராளுமன்றத்திற்கு சராசரியாக எவ்வளவு வாக்காளர்கள் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும் இந்த அரசு ஆலோசனை தந்து இருக்க வேண்டும். அப்படித் தந்து இருந்தால் அது என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக தன்னுடைய பதிலில் சொல்ல வேண்டும். காரணம் இவற்றிற்கெல்லாம் நாங்கள் பொது மக்களிடத்தில் பதில் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் இந்தத் தயக்கம், ஏன் இந்த கன்ப்யூஷன் என்று கேட்கிறார்கள். அதற்குள் இந்த சமாசாரம் உட்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்கலாம். பொதுவாக பார்க்கிறபொழுது எல்லாம் தேர்தல் விஷயம் தான். பாராளுமன்றத் தொகுதிக்கு ஏறத்தாழ 6 லட்சம் பேர்கள் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் நடக்கிறது என்று சொன்னால், தேர்தலில் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்கள், தொல்லைகள், அசௌகரியங்கள், 'குவேஸ்சின் ஆஃப் மொபிலிடி' அதாவது ஊர் ஊராக சுற்றிச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இதையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு என்ன பரிந்துரை கொடுத்தார்கள் என்பதையும் நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில மாநிலங்களில் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்திலே வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் மற்றைய மாநிலங்களோடு கலந்து பேசி, அங்கு எப்படி நிலைமை இருக்கிறது. எவ்வளவு ஜனத்தொகை, எங்கே எவ்வளவு ஜனத்தொகை என்றெல்லாம் கேட்டறிந்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து பரிந்துரைகளைச் செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனை சட்டசபை தொகுதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் பரிந்துரை செய்யப் போகிறோம்? திடீரென்று பேப்பரில் வருகிறது. 234 தொகுதிகளாக உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று பார்க்கிறோம். பொது மக்கள் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அதிகாரிகள் அறிக்கை கொடுத்து விடுகிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் இந்த விஷயத்தை நாங்கள் பேசுகிறோம் என்றால், அதற்கு

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலே செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான். Are we going to increase the number of Assembly seats என்பது பொது மக்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகத் தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும். 525 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால் தமிழகத்தில் எத்தனை உறுப்பினர்கள், 40 உறுப்பினர்களா, எவ்வளவு பேர், 40 ஆக இருந்தால் என்ன ரேஷியோ, 1:7 அல்லது 1:8 என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சட்டசபைத் தொகுதிக்கு மினிமம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நமக்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியே ஆக வேண்டும். ஒரு சட்டசபை தொகுதிக்கு 80,000-க்கு கீழோ அல்லது 75,000 என்று வைத்துக்கொள்ளலாம், அல்லது ஒரு சட்டசபை தொகுதிக்கு ஒரு லட்சத்துக்கு கீழே வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஏதாவது சட்டம் இருக்கிறதா என்ற உண்மைகளை யெல்லாம், ரகசியங்களை யெல்லாம் எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

கோவைத் தேர்தலை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த ஒரு தொகுதியிலே முழுக்க முழுக்க ஒரு பிரதிநிதியும் இல்லாமல் செய்வது மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கது. அதற்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் சரி. ஏறத்தாழ 9 மாதங்களாக ஒரு தொகுதியை அப்படி பிரதிநிதி இல்லாமல் வைக்கலாமா? அது ஜனநாயகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செயல் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அது மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. அந்த நிலை அந்தத் தொகுதியில் நீடிக்க விடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தத் தொகுதி காலியாக இருக்கக்கூடாது என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் விரும்புவதன் காரணம், அந்தத் தொகுதிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அந்தத் தொகுதியின் குரலை இங்கே வந்து எழுப்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்று கருதுகிறேன். தொகுதியின் சார்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் சட்டசபைக்கு வராமலே இருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி என்ன கருத்துத் தெரிவிக்கிறீர்கள்?

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

213

1973 ஆகஸ்ட் 4]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று தெரியாது. பாராளுமன்றத்தில் அப்படி இருக்கலாம். சட்டசபையிலும் அப்படி இருக்கலாம். அதே நேரத்தில் இன்று காலையிலே நமது மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் பதில் சொல்லிய பிறகு, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு இப்பொழுது சேர்மனாக இருக்கும் திரு. வீராசாமி அவர்கள் எழுந்து ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கூட்டு ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் சொல்வது யாரை என்று நன்றாகத் தெரியும். நாகர்கோவிலே மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சென்ட் தாமஸ் மெளண்டை நாங்கள் இங்கே பார்த்துக்கொள்கிறோம். அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் போலத் தான் தற்காலிகமாக ரங்கநாதன் அவர்கள் அந்தத் தொகுதியை பார்த்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர்கள் அந்தத் தொகுதியை பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்பதற்காக அந்த இடத்திலே தேர்தலே வேண்டாம், அந்த இடம் காலியாகவே இருக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறீர்களா?

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி அவர்கள் கற்பனை செய்துகொள்வதை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன். நான் அங்கே தேர்தலே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. முதலில் ஒரு தேர்தல் நடத்தி, அடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் மறுபடியும் அங்கே மற்றொரு தேர்தல் நடத்தத் தேவையில்லை. ஆகவே நாடாளுமன்றத் தேர்தலோடு இணைத்துச் சட்டமன்றத் தேர்தலையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொல்வதற்கு நேரடியாக அணுகி பதில் சொல்லாமல் என்னை திசை திருப்பி விடுகிறார்கள்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலை செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[1973 ஆகஸ்ட் 4]

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தங்களுடைய வாதத்தை நான் நேரடியாக அணுக முடியாமல் அப்படிச் சொல்லவில்லை. தாங்கள்தான் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர் சட்டமன்றத்திற்கு ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டதற்கு, அதை நேரடியாக அணுகாமல் சுற்றிவளைத்துப் பேசினீர்களே அல்லாமல், நான் சுற்றிவளைத்துப் பேசவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் பாதியில் என்னை நிறுத்தி பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எனக்குத் தொடர்ந்து என் கருத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிறகு பதில் சொல்வதை நான் முழுமையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் நான் சொல்வதற்கு நேரடியாக அணுகாமல் வேறு சுற்றி வளைத்துப் பதில் சொன்னார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அந்தத் தொகுதிகளை நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னேன். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கிளைகள், ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய அமைப்புக்கள் எங்களோடு நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடத்தில் சொல்லிப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பேசுவதற்கு இங்கே வாய்ப்பு உண்டு இதுதான் இருக்கக்கூடிய நிலைமை. அதே மாதிரி நாகர்கோவில் தொகுதியைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஏராளமான வாய்ப்பு உண்டு. அதைப் பெரிய பிரச்சனையாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்த இடம் காலியாக இருக்கிறது என்றால், அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் இல்லை. தூதிருஷ்டவசமாக அவரை இழந்துவிட்டோம். ஏறத்தாழ 9 மாதங்கள் ஆகின்றது. அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் இல்லை. மற்ற எம்.எல்.ஏ.க்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? யார் டெலிகேஷன் செய்வது? 'நீங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்வதற்கு யார் இருக்கிறார்கள். சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் தானே சொல்ல வேண்டும். சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் இல்லை. யார் டெலிகேட் பண்ணுவது? ஜனநாயக ரீதியிலே அந்தத்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தொகுதியை பார்த்துக்கொள்வது யார்? மாவட்ட கலெக்டர் பார்த்துக் கொள்வாரா? கிளை அமைப்புகள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமா? செயலாளர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்களா? நான் பூங்கா தொகுதி எம்.எல்.ஏ. என்றால் நான் சொல்லலாம் '6 மாதம் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று டெலிகேட் செய்துவிட்டுப் போகலாம். (திரு. செ. கந்தப்பன் : அம்மாதிரி டெலிகேட் பண்ண முடியாது) அந்த வாதத்திற்கு நான் பதில் கொடுத்தாகி விட்டது.

நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே 234 ஸீட்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு எந்த அளவில் நன்மையா, தீமையா என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஒரு வோட்டுக்கு இவ்வளவு பாயிண்டுகள் என்று எண்ணிக்கை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு 146, 148 வோட்டுகள், பாயிண்டுகள் இருக்கின்றன. மைசூர் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 126 பாயிண்டுகள், ஆந்திராவை எடுத்துக் கொண்டால் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகை அடிப்படையில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு எம்.எல்.ஏ-க்கு மைசூர் மாநிலத்தில் தேர்தலுக்கு எவ்வளவு பாயிண்டு, தமிழ் நாட்டு எம்.எல்.ஏ-க்கு எவ்வளவு பாயிண்டு, யு.பி. எம்.எல்.ஏ-க்கு இத்தனை பாயிண்டுகள் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் பற்றி நன்மையா, தீமையா என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து சரியான பரிந்துரையை தமிழக சர்க்கார் மத்திய அரசுக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்ற அனுமதி பெற்று நம்முடைய ஒப்புதலுக்காக வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவின் மீது நான் ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஏற்கனவே அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய ஒப்புதலைத் தான் தாமுடியும் என்ற நிலை இருந்தாலும்,

[திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

[1973 ஆகஸ்ட் 4]

ஒப்புதலை தருகின்ற நேரத்தில் ஏற்கனவே நம்முடைய தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்களும், வேறு சில கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களையும், இந்த மாமன்றத்தில் ஏறத்தாழ ஒருமித்து உண்டாக்கக்கூடிய சில எண்ணங்களையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்தக் கருத்துக்களை மத்திய அரசின் நிர்வாகத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று மெத்த பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 39-லிருந்து 40 ஆக நம்முடைய எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது கூட ஒரு வகையிலே தவறு. ஏற்கனவே, முன்பு இருந்தது 41. 41-ஐ 39 ஆக குறைத்து, இடையிலே நம்முடைய கண்டனத்தை நம்முடைய அரசின் சார்பில் அடிக்கடி வற்புறுத்திய காரணத்தினால், ஒரு இடம் சேர்க்கப்பட்டு, 39 என்பது இப்பொழுது 40 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 500 உறுப்பினர்களுக்கு மேலே இருக்கப் போகும் நாடாளுமன்றத்தில், 41 தமிழகப் பிரதிநிதிகள் இருந்த இடத்தில் இன்றைக்கு 40 பேர்கள் தான் இருக்கப் போகிறோம். பல மாநிலங்களில் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த அவை அதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறது என்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு நாம் இதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு இதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த மசோதா நம்முடைய ஒப்புதலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால், பொதுவாக சமீப காலத்தில் மத்திய அரசினுடைய பல நடவடிக்கைகளை பார்க்கிறபொழுது, எதிர் காலத்தில் இது போல மசோதாக்கள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்குமா என்பது கூட சந்தேகப்படுகின்ற அளவுக்கு அதிகாரக் குவியல்கள் அங்கே ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. பல அரசியல் விற்பன்னர்கள் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் இருக்கிற பகுதிகளின்படி மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகள் கூட பறிக்கப்படுகின்றன என்ற கருத்தினை எடுத்துச் சொல்லி

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

யிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே இருக்கிற எல்லோராலும் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய விற்பன்னர்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்தினீர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குள் நான் விரிவாகப் போக விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தமிழகத்தின் சார்பில் அங்கே எத்தனை பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கவலைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 500 பேர்கள் இருக்கின்ற மன்றத்தில் 40, 45, 50 பேர்கள் இருந்தால் கூட பெரும்பான்மையை உண்டாக்கி விடுவதற்கு இல்லை. இருந்தாலும் கூட பல முடிவுகளை, மக்களுடைய வாழ்க்கையைத் தொடக்கூடிய முடிவுகளைக் கூட மாநிலத்தில் எடுக்காமல் மத்திய அரசு எடுக்கிற நிலைமை வளருகிறபோது நம்முடைய குரல் அங்கே ஒலிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் நிச்சயமாக மாநில மக்கள் நலன் பாதிக்கப்படும். ஆகவே, மாநில மக்கள் நலன் பாதிக்காத வகையில் இருக்க, நாம் இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

இன்னொரு முக்கியமான கருத்து. இங்கே மேலவை இருப்பதைப் போல அங்கேயும் ஒரு மேலவை இருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் இந்த மேலவை 'கவுன்சில் ஆஃப் ஸ்டேட்' என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கால் கட்டத்தில் மரபு, பழக்கம் என்கிற வகையில் அங்கே ராஜ்ய சபை என்றாகிவிட்டது. அது எந்த நிலையில் உருவாக்கப் பட்டது என்பதைக் கூட பாராமல், அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் நம்முடைய நிபுணர்கள், நம்முடைய அரசியல் தலைவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றுகூட பார்க்காமல், அந்தக் கருத்து மறுக்கப்பட்டு மாநில பிரதிநிதித்துவ தன்மை குறைந்து வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அதைப் பற்றி பல கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்திய துணைக் கண்டத்தில் பல்வேறு மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. மாநிலங்கள் என்ற ஒரு அளவுக்காவது, நமது அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் வரையறையிலான தீர்மானத்தை மத்திய அரசின் தலையிடு இல்லாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

மாநிலங்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். தேர்தல் நடைபெற்று, அதிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்வாக அமைப்பில் மத்திய அரசின் தலையீடு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். மாநிலங்கள் அவைக்கு உறுப்பினர்களை அனுப்புவதில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு சம அளவில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வேண்டும். 9 கோடி மக்களைக் கொண்ட ஒரு மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஒரு கோடி மக்களைக் கொண்ட ஒரு மாநிலமாக இருந்தாலும் சரி, மாநிலங்கள் அவை என்ற அளவில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களை அனுப்புவதற்கு வழிவகைகள் இருக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால் மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்படுகின்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட லோக் சபையில், குறைந்த எண்ணிக்கைக் கொண்ட உறுப்பினர்களை அனுப்பி வைக்கின்ற மாநிலங்களின் மொழி உணர்ச்சிகள், இன பாதுகாப்பு உணர்ச்சிகள் இன்னும் சிறுபான்மைபோர் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று எழுப்பப்படுகின்ற குரல்கள் ஒலிக்க முடியாமல் போய்விடுவதைப் போல மாநிலங்கள் அவையிலும் அந்த குரல்கள் ஒலிக்க முடியாமல் போய்விடும். 'கவுன்சில் ஆஃப் ஸ்டேட்ஸ்' என்று சொல்லும்போது இந்தக் கருத்தை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும் என்ற நம்முடைய கருத்தை நமது அரசு டில்லிக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்காவது நாம் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வதில் தவறிவிடுவோமானால் எதிர்காலத்திலே நம்முடைய குரல் நிச்சயமாக அங்கே ஒலிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடும்; அப்போது நம்முடைய உணர்வுகளை அவர்களுக்கு தெரிவிக்க முடியாது. அதனால் மொழி, இனம், பண்பாடுகளுக்கு குந்தகம் ஏற்படாத முறையில் இந்த மசோதாவை நாம் திருத்த முடியாது என்றாலும், நம்முடைய கருத்தை இந்த மசோதாவில்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

புகுத்த முடியாது என்றாலும், நம்முடைய உணர்ச்சிகளை, நம்முடைய கருத்துக்களை மத்திய அரசுக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் சட்ட திருத்த மசோதாவின் மீது நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கான ஒரு உரிமைதான் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அது சட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டது பாராளுமன்றத்தில். இந்தத் திருத்த மசோதாவில் நாடாளுமன்றத்திலே தமிழகத்திற்கு எந்த அளவுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு கொடுக்கவில்லை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஜனநாயக அடிப்படையிலே வழங்கப்பட வேண்டிய உரிமைகள் வழங்கப்படாத வரையில் அந்த ஜனநாயகம் சிறப்பாக நடைபெறுவதாக நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

குறிப்பாக இன்றைக்கு தேர்தலை நடத்துகிறார்கள். எப்படி தேர்தல் நடைபெறுகிறது? பாராளுமன்றத்திற்கும் சட்ட மன்றத்திற்கும் சேர்த்து தேர்தல் நடைபெறுகிறது. இன்றைக்கு அகில இந்திய ரீதியில் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கின்ற பிரச்சனைகள் வேறு; சட்ட மன்றங்களுக்கு உள்ள பிரச்சனைகள் வேறு. இந்த இரண்டையும் சேர்த்து ஒரே நேரத்தில் தேர்தலை நடத்துவதால், தேசிய ரீதியில் பல பிற்போக்கான கட்சிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு தேர்தலிலே வெற்றி பெறுவதைப் பார்க்கும்போது சங்கடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தத் தேர்தல்களை தனித்தனியாக நடத்தினால் மாநில அரசில் ஒரு தீர்ப்பு, மத்திய அரசில் ஒரு தீர்ப்பாக இருக்கும். அப்படியானால் தான் ஜனநாயகம் வலுப்படும், மக்கள் பலனடைவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு எல்லாக் கட்சிகளும் பேர்ட்டி போடுகின்றன. ஒரு கட்சிக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஓட்டுகளின் அடிப்படையில் அந்தக் கட்சிக்கு ஸ்தானங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது ஒரு பெரிய குறைபாடு. இது இந்திய ஜனநாயகத்தில் ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. இந்த நியாயமான ஸ்தானங்களைப் பெற முடியாததால் சில சமயங்களில் கிளர்ச்சி செய்து அதைப் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு,

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

ஒருமைப்பாட்டுக்கு குந்தகம் ஏற்படும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த முறையினால் பலனடையும் சில கட்சிகள் இதைப் பற்றிக் கேட்டால் மௌனம் சாதிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே அந்தந்த கட்சிகளுக்கு கிடைக்கின்ற ஓட்டுகளுக்குத் தக்கபடி ஒரு அமைப்பு ஏற்பட வேண்டும். அதுதான் ஜனநாயகம் வலுப் பெறுவதற்கு சரியான நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரொப்போர்ஷனல் ரெப்பிரசென்டேஷன் என்பதில் கூட்டு சேருவது என்பது கூட இருக்காது; இருக்கக் கூடாது. இப்போது கூட்டு சேருவது என்பது அரசியல் அடிப்படையில் இல்லாமல் வியாபார அடிப்படையில் இருக்கிறது. இப்படி வியாபார அடிப்படையில் அரசியல் கட்சிகள் கூட்டு சேருவது வருந்தத்தக்கது; அந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கூறியதைப்போல, இப்போது இந்தியாவில் லோக் சபா, ராஜ்ய சபா, என்று இரண்டு சபைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டு சபைகளுக்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வேண்டும். பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எந்த எந்த வகைகளிலே தீர்க்க வேண்டும் என்பதை ஆலோசித்து இப்போது இருக்கக்கூடிய அமைப்பில் என்ன மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். தகுந்த மாறுதலைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற தருணம் இப்போது வந்திருக்கிறது. இல்லை என்றால் மாநிலங்களில் ஏற்படுகின்ற தனித்தனிப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தகாத வேறு வழிகளில் போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அளவில் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் சட்ட திருத்த மசோதாவின்மீது தமிழகத்து சட்ட

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சபையில் இருந்து நல்ல பல கருத்துக்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது பாராளுமன்றத்தில் 500 பேர்கள் என்ற எண்ணிக்கையை 525 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று இந்தச் சட்ட திருத்தம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இதிலே நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அளித்திருக்கின்ற எண்ணிக்கை போதாது. இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால், பெருகிவரும் மக்கள் தொகையைப் பார்த்தால் மேலும் இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். ஆகவே இப்போதே 525 என்று உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு சிலிங் வைப்பது சரியாக இருக்குமா என்பதை மத்திய அரசு மட்டுமல்ல; மாநில அரசும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முன்னால் தமிழ்நாட்டின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 41-ஆக இருந்தது. அது 39-ஆக, இப்போது 40-ஆகியிருக்கிறது. 40 பேர் என்பதை தமிழக சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எதெதற்கு எல்லாமோ கொடு, கொடு என்று போராடுகிறார்கள். 40 பேர் என்பதை 41 ஆக்க ஏன் போராடக்கூடாது? அதை ஏன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்? நமது தேவையை நாம் கேட்கவேண்டாமா? 'துணிக்கு ஏற்ற சட்டையை தைத்துக்கொள்வதா அல்லது சட்டைக்கு ஏற்ற அளவு துணியை எடுத்துக்கொள்வதா'; நீங்கள் செய்வதைப் பார்த்தால் துணிக்கு ஏற்ற சட்டையைத் தான் தைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதைப்போல் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையில் நீங்கள் மற்றப் பிரச்சனைகளை விட அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

'ஃபேமிலி பிளானிங்' என்று சொல்லி, மக்கள் தொகை பெருக்கத்தைக் குறைத்ததற்காக நீங்கள் எங்களுக்குத் தரும் பரிசா இது என்று சொல்லி போராட வேண்டும். முக்கியமான இந்தப் பிரச்சனையை விட்டுவிட்டு வேறு எதெதற்கோ போராட்டம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை நாம் நடைமுறைப்படுத்தியதால் மக்கள் உற்பத்தித்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

தொகை இங்கே குறைந்தது. அதற்கு பரிசளிக்கும் வகையில் நமக்கு ஏதாவது செய்திருக்க வேண்டுமே தவிர, நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கக்கூடாது. ஏன் அப்படிக் குறைத்தீர்கள் என்று கேட்டு நீங்கள் போராடியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்காக நீங்கள் போராடவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 41 உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். உங்கள் ஆட்சியில் அந்த எண்ணிக்கை 39—இப்போது 40-ஆகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 41 ஆக இருந்தது, தி.மு.க. ஆட்சியில் 39 ஆகிவிட்டது என்றார்கள். எப்போது 39 ஆயிற்று என்பதை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இதை 41-ஆக ஆக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். We are entitled to 41.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உண்மை தெரியாமல் தான் கேட்டேன். 41 என்பது 39-ஆக ஆனது எப்போது? காங்கிரஸ் ஆட்சியிலா? தி.மு.க. ஆட்சியிலா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்தக் குறிப்பை எல்லாம் நீங்கள்தான் வைத்திருக்கிறீர்களே சொல்லுங்களேன். நான் 41 ஆக வேண்டும் என்கிறேன். Now 500 is increased by another 25. 25 சீட்டை எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்போகிறார்கள். ஒரு சீட் கூட, 41-ஆக நாம் வாங்கவேண்டும். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகத்தான் எம்.எல்.ஏ.க்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்தைக் கொடுத்து பாராளுமன்றத்திற்கு நில் என்றால் தம்முடைய தொகுதி மக்களைக்கூட ஒரு முறை அவர்களால் பார்க்க முடிவதில்லை. அந்தப் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் உள்ள 6 எம்.எல்.ஏ.க்களைத்தான் பார்த்துவிட்டு வருகிறார்கள். வீடுவிடாகச் சென்று மக்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்றால் பாதி ஆயுசு ஆகிவிடும்போல இருக்கிறது. இன்றைக்கு சட்டசபைத் தொகுதியையே எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரம், ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் என்பதாக வாக்காளர் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

223

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மக்களுடைய கருத்துக்கள் பாராளுமன்றத்தில் எதிரொலிக்க வேண்டுமென்றால் அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டுமே தவிர 40-க்கு நீங்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: அப்படியானால் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து நாம் போராடவேண்டுமென்பது அம்மையாரின் கருத்தா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தீர்மானத்தை எதிர்த்தா போராடச் சொல்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 41 இடங்கள் கொடுத்தாகவேண்டும், அதைப் பெறுவதற்குப் போராடச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மொத்தம் 525 இடங்கள் என்பதாகக் கொண்டால் நமக்கு 39½ இடங்கள் 40 இடங்கள்தான் கிடைக்கின்றன. இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றால் எதிர்த்துப் போராடுவதாகத்தான் அர்த்தம். அப்படி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் இந்திய தேசியக் காங்கிரசைச் சேர்ந்த நீங்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்கிறீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: முதலில் உங்கள் கட்சியியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்கள் சுயபலத்தை வைத்துப் பாருங்கள். எங்கள் தைரியத்திலா நீங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள்? எதற்காக எங்கள் ஆலோசனையைக் கேட்பது? 41 என்ற எண்ணிக்கைக்குக் குறையக்கூடாது என்று நீங்கள் போராடுங்களேன். நம்முடைய நாடு மிகப் பெரிய நாடு--கோடிக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ பேர்களுடைய பிரச்சினை கவனத்திற்கு வராமலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆக, பாராளுமன்றத் தொகுதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோமே தவிர குறைந்துவிட இடமளிக்கக் கூடாது. இன்னும் சட்டமன்றத் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் 50 ஆயிரம் வாக்காளர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்கிற முறையில் சட்டமன்றத் தொகுதிகள் சீரமைக்கப்பட்டாகவேண்டும். இப்போது அபேட்ச

பாசாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

கருக்கு தொகுதியின் வடக்கு எது, தெற்கு எது என்றே தெரியாத நிலை இருக்கிறது. அதுவும் 30 நாளில் தேர்தலை நடத்தச் சொல்கிறார்கள். அதற்குள்ளாக தொகுதியில் உள்ள மக்களது குறைகள் என்ன என்றே தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்காது. அந்த 30 நாட்களுக்குள்ளேயே உயிர் போய்விடுகிறது. அதை 60 நாளாகக் கிடைக்காமல் இருக்கும். சில இடங்களில் தொகுதி அங்கங்கே பிரிந்திருக்கிறது. 2 ப்ளாக் ஒரு தொகுதி என்றால் $2\frac{1}{4}$ ப்ளாக் உள்ள தொகுதி, $2\frac{1}{2}$ ப்ளாக் உள்ள தொகுதிகள் இருக்கின்றன. 50 கிராமங்கள் உள்ள ப்ளாக்கும் இருக்கிறது. 5 கிராமங்கள் உள்ள ப்ளாக்கும் இருக்கிறது. இதிலே இந்த இடத்தை அதில் சேர், அந்த இடத்தை இதில் கொண்டுவந்து சேர் என்பதாக அரசியல்வாதிகள் வேறு தங்களுடைய வெற்றிவாய்ப்புகளுக்கேற்ப பிரித்து விடுகிற செல்வாக்கு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆக சட்டசபைத் தொகுதிகளையே நாம் முதலில் இன்னவாறுதான் பிரிப்பது என்கிற வரையறையை ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். பாசாளுமன்றத் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் 10 லட்சம் வாக்காளர்கள் வருகிறார்கள். 10 லட்சம் வாக்காளர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதி என்றால் மக்களுடைய குறைகளை எப்படி அறிந்து எடுத்துச்சொல்ல முடியும்? என்னமோ நானும் பாசாளுமன்ற உறுப்பினராகப் போகிறேன், சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் போகிறேன் என்று போகலாமே தவிர நல்லமுறையில் செயலாற்ற முடியாது. என் தொகுதியையும், சீப் மினிஸ்டர் தொகுதியையும் எடுத்துக்கொண்டால் வாக்காளர்கள் $1\frac{1}{2}$ லட்சத்திற்கும் மேல் போகிறார்கள். 75 ஆயிரத்திற்கு மேல் போகாது தொகுதிகளைச் சுருக்கவேண்டும். அப்படிச் சுருக்கி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

I say this because we are representing the dumb millions of the land. They should be more representation. Why should we shut the door?

அதேபோன்று ராஜ்யசபாவில்—கவுன்சில் ஆப் ஸ்டேட்ஸ்-இல்—எல்லா ஸ்டேட்டுக்கும் ஈகுவலாக 2 சீட் என்பதாகக் கொடுத்து விடலாம் என்பதாக திரு. கந்தப்பன் சொன்னார்கள். அது நியாயம்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இல்லை. மக்களுடைய எண்ணிக்கைக்கேற்பத்தான் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும்.

According to size, it must have representation. Uttar Pradesh with 54 districts cannot have the same representation as Tamil Nadu. இல்லையென்றால் அங்கே பிரச்சனைகளை எப்படிச் சொல்வது? வேண்டுமென்றால் உத்தரபிரதேசத்திற்கும் 2 சீட், தமிழகத்திற்கும் 2 சீட் தான் என்று சொல்லலாம். அது நியாயம் இல்லை. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களோ அதை வரவேற்கவேண்டும்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : The hon. Member is yielding. That is why I am raising this point. அரசியல் நிர்ணயசபையிலேயே இது விவாதிக்கப்பட்டு மக்களுடைய நேரிடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சபை லோக் சபா என்றும், மாநில உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களால் மாநிலங்களை இணைத்து — மாநிலங்களை ஒருமித்து — சமமாக வைத்து நடக்கிற சபை கவுன்சில் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். மாநிலங்களது உரிமையை ஒருமித்து சமமாகக் கருதி செயல்படுகிற சபையில் மாநிலங்களுக்கான பிரதிநிதிகள் சமமாக இருக்க வேண்டும். மக்களுடைய எண்ணிக்கைக்கேற்ப இடங்கள் அமைந்தது லோக் சபா. ராஜ்ய சபா என்பது கவுன்சில் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் தான். இங்கே எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் இருந்தால் என்ன? இது உங்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விளக்கத்திற்கு ரொம்ப நன்றி. மக்கள் பிரதிநிதிகள் லோக் சபாவில் இருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபாவிலும் மாநில மக்கள் தொகைக்கேற்ப பிரதிநிதிகள் ஏன் இருக்கக் கூடாது? தமிழகத்திற்கும் 2 பேர், உத்தரப் பிரதேசத்திற்கும் 2 பேர் என்பது நியாயமாகுமா? உத்தரப் பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 54 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கும் 2 சீட் தான் என்றால் It is sheer absurdity நம் நாட்டின் நிலை என்ன, இங்குள்ள மக்களின் நிலை என்ன என்று பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[1973 ஆகஸ்ட் 4]

திரு. என். கணபதி : ஐக்கியநாட்டுச் சபையில் சிலோனுக்கும் ஒரு சீட் தான், இந்தியாவுக்கும் ஒரு சீட் தான். மக்கள் தொகை, பரப்பளவு பார்த்து அங்கே இடம் ஒதுக்குவது இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஐக்கியநாட்டுச் சபையோடு ஒப்பிடுகிற அளவுக்கு நம் நாடு இல்லை. நம் நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். இருப்பதைக் குறைக்கக் கூடிய அளவுக்கு மாநிலத்திற்கு இரண்டு என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அது சிறந்த யோசனை அல்ல. காரணம், நம் நாட்டு சூழ்நிலை அப்படி. நம்நாட்டு சூழ்நிலைகளுக்கு அது சரியல்லவென்று சொல்கிறேனே தவிர . . .

திரு. என். கணபதி : ஐக்கிய நாடுகள் சபை அளவுக்கு இங்கே உயர்வோம் என்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோமே அல்லாமல் வேறொன்றும் அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் கற்பனையில் வேண்டுமானால் அதை உயர்த்துங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஒருவருக் கொருவர் கருத்துக்களை இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் எப்படி? அடுத்து, திரு. வெங்கடசாமி பேசுவார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், நான் முடிக்கவே இல்லை. என் டைமை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Chairman, Sir, I thank you for giving me an opportunity to offer a few remarks on the 31st Constitution Amendment Bill, now before the House. The Hon. lady Member had just now said that because of our successful implementation of the national programme, namely, family planning we are losing one seat. It is our right to see that we implement the national programme of family planning. But at the same time it is the duty of the Centre to see that we are given proper representation and not lose some representation because of successful implementation of family planning. I think the Hon.

1973 ஆகஸ்ட் 4] [Thiru B. Venkataswamy]

Chief Minister would fight with the Centre and get us one more seat. Instead of Tamil Nadu getting only 40 as per the present measure, we must get 41 seats.

Secondly, I do not know who are the Members of the Delimitation Committee. Last time, I met the Committee when I was representing Hosur. I mean ten years back. At that time unnecessary things and details were discussed. What I say is that the local people, the local M.L.As. have to be consulted if any deviation is made in Assembly or Parliamentary constituency. Sometimes, due to political reasons some constituency may be divided so that some political party may win. But that kind of thing should not take place without consultation of the local people. The final decision for allotting seats should be taken on an impartial basis.

Finally, I request the Hon. Chief Minister to fight with the Centre and get us one more seat for successfully implementing the family planning programme. Thank you.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் சட்ட 31-வது திருத்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகத் தான் நம்முடைய பாராளுமன்ற எண்ணிக்கைகள் குறைந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால் மற்ற மாநிலங்கள் எந்த அளவுக்கு நிதானம் காட்டுகின்றனவோ அதே நிதானத்தை நம் மாநிலமும் காட்ட வேண்டும். இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் இத்தனை தீவிரத்தை நமது மாநிலம் மட்டுமே காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது தொகுதிகள் ஜாதிகளினுடைய அடிப்படையிலே பிரிக்கப்படக் கூடாது என்று கூறினார்கள். நானும் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஒரு தொகுதியிலே இருக்கிற குறிப்பிட்ட ஜாதியினருக்கு வெற்றி வாப்பிவிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே அதை பல துண்டுகளாக ஆக்கிய கொடுமைகளும் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, கீழ்க்கரையும்,

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

இராமநாதபுரமும் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய பகுதிகள் முஸ்லிம் வேட்பாளர்கள் வெற்றிபெற வாய்ப்புள்ள தொகுதி. அப்பொழுது ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கத்தினர் அமைத்த கமிட்டியினர் அவற்றை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, எப்பகுதியிலும் முஸ்லிம்கள் வெற்றிபெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல், சட்டமன்றத் தொகுதியாகிய ஆம்பூர் தொகுதியில் முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெற வாய்ப்பிருந்தபோதிலும், அம்மாதிரி எந்தத் தொகுதியிலே முஸ்லிம் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தேர்தலில் நின்றால் வெற்றிபெற வாய்ப்பிருக்கிறதோ, அத்தொகுதிகள் ரிசர்வ் தொகுதிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

சிறுபான்மையோர் ஜனநாயகத்தில் வெற்றி பெறவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த பலத்தை நம்பி, உண்மைப் பிரதிநிதிகளாக சட்டமன்றங்களிலும் நாடாளுமன்றங்களிலும் இடம்பெறுகின்ற வகையில், இந்நாட்டின் தொகுதி அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷனைப் பற்றி பேசியதைக் குறித்து நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம், நாடு விடுதலை அடைந்த நாளிலிருந்து கண்ணியத்துக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள், மக்களுடைய, சிறுபான்மையோருடைய உண்மையான பிரதிநிதிகள் நாடாளுமன்றங்களிலும் சட்டமன்றங்களிலும், இடம் பெற வேண்டுமென்றால், பரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் இருந்தால் மட்டுமே சாத்தியம் என்று கூறி வந்தார்கள்.

தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலும், இப்பொழுதுள்ள அரசினர் சிந்தனையின் அடிப்படையிலே மீண்டும் இம்மாதிரி தனித் தொகுதி கொடுக்க முடியாத நிலை இருப்பதாலும், இந்த பரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் மூலமாகத்தான் சிறுபான்மையோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அளிப்பது சாத்தியம் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் கொள்கையை ஒவ்வொரு கட்சியாக ஏற்றுக்கொள்வதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அந்த நன்னாளை எதிர்பார்க்கிறோம். எல்லாக் கட்சிகளும், பெரிய வெற்றிபெற முடியாத சிறிய கட்சிகளும் வாய்ப்பு பெறுகின்ற வகையில், ப்ரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் முறையில் தேர்தல் நடத்தப்படும் நன்னாளை நான் எதிர்பார்த்தவகை இருக்கிறேன்.

ராஜ்ய சபா, மாநிலங்கள் கூட்டு அவையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னுடைய உள்ளத்தில் ஒரு எண்ணம் உதயம் ஆகிறது. சிறுபான்மையோரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற முறையில், ராஜ்ய சபா, லோக் சபா இருப்பதைப்போல் 'மைனாரிட்டி சபா' என்கூட, மூன்றாவது சபையை ஏற்படுத்தி, அதை ஒவ்வொரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மதத்தின் அடிப்படையிலே பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கக்கூடிய வகையில், மத சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் அந்த சபையில் நிறைவேறினால் தான் இந்த நாட்டில் சட்டமாக ஆகும் என்ற அடிப்படையிலே மூன்றாவது சபையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். தற்பொழுது உணவுப் பஞ்சம் என்று கலாட்டா ஆரம்பித்தால்கூட சிறுபான்மையோர் கடைகள் கொள்ளை அடிக்கப்படக்கூடிய, நாசமான காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அது ஏன் என்று கேட்கப்படக்கூட முடியாத நிலையை நாடாளுமன்றங்களிலே நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, சிறுபான்மையோர் மன நிம்மதியையும், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் சட்டமன்றங்களிலேயும் நாடாளுமன்றங்களிலேயும் இடம் பெறுகிறார்கள் என்ற அளவிலும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு நான் இத்துடன் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான திருத்தங்களிலே நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக முற்படுகிறேன். மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடாக இருக்கிற நம்முடைய நாட்டிலே இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டமானது எப்படி திருத்தப்பட வேண்டும், பாசாளுமன்ற உறுப்பினர்களது எண்ணிக்கையை எப்படி அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற கருத்திற்கேற்ப இந்தச் சட்ட

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலுள் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

மானது திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்து தேசத்திலே 600 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். பிரான்ஸ் தேசத்திலே 594 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி மேலைநாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடாக இருக்கிற இங்கு எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே, ஜனத்தொகையின் அடிப்படையிலே நாம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே ஏறத்தாழ இப்பொழுது 525 ஆக இருப்பதை உயர்த்தவேண்டுமென்று சட்டங்கள் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கிற அமைப்புப்படி 500 டெரிட்டோரியல் கான்ஸ்டிடுவன்சீஸ், 25 சீட்டுகள் யூனியன் டெரிட்டரிஸ், அதற்குப் பிறகு 1971-லே, North-Eastern Areas Reorganisation Act-படி 6 என்றும் இப்படி பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, இந்திய பாராளுமன்றத்திலே இவ்வளவு எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு அது ஒரு அரசியல் அரங்கமாக வேலை செய்ய முடியுமா என்று ஐயப்பாடுகூட இன்று மக்கள் மனதிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் தனிப்பட்ட முறையிலே ஒரு கருத்தை கூற விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால் ராஜ்ய சபா தேவையில்லை, லோக் சபா மட்டும்தான் தேவை என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த ராஜ்ய சபாவானது, மேலவையானது இந்த நாட்டுக்குத் தேவையில்லை. (குறுக்கீடு) இங்கும் அதுமாதிரியான மேலவை தேவையில்லையென்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை, இங்கிலாந்து தேசத்தின் அமைப்பைக் காட்டி, அங்கு House of Lords இருப்பதுபோல், நமக்கும் ஒரு மேலவை வேண்டும் அல்லது அமெரிக்க நாட்டிலே இருப்பதை போல் 'செனட்' நமக்கும் வேண்டுமென்று பலரும் நினைக்கக் கூடும். அமெரிக்காவில் இருக்கிற செனட்டானது உலகத்திலேயே அதிக அதிகாரம் படைத்த அவையாக இருக்கிறது என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

'It is the most powerful upper House in the whole world'.

என்று ஆங்கிலத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது மேலவையைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்களுக்கு பிரதானமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு சில அதிகாரங்கள் தான். ஆதலால்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

லோக் சபா மாத்திரம் போதும் என்ற முறையிலே ஒரே ஒரு அவையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதன் எண்ணிக்கையை இன்னும் கூட்டுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது ஏன் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொன்னால் மக்களோடு அதிகமாகத் தொடர்புடையவர்கள் இந்த அவையிலே அதிகமாக இருந்தால்தான் மக்களுடைய குரலை அதிகமாக அங்கே அவர்கள் பிரதிபலிக்க முடியும் என்ற கருத்தையும் நாங் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தமானது எப்படி நடக்க வேண்டும், அதற்கு என்ன சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பது எல்லாம் நமக்குத் தெரியும். தேர்தல் கமிஷன் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சிபார்சு என்னவென்றால் பாராளுமன்றத்திலே 570 உறுப்பினர்கள் நியமனம் பெற வேண்டுமென்று கூறினார்கள். முன்பு தேர்தல் கமிஷனராக இருந்த திரு. எஸ். பி. சென்வர்மா அவர்கள் அந்தப் பரிந்துரையைத்தான் வழங்கி இருந்தார்கள். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் ராஜ்ய சபாவை எடுத்துவிட்டால் லோக் சபாவிலே உள்ள எண்ணிக்கையை அதிகமாக ஆக்க முடியும் என்பதுதான்.

பி.ப.
1-00

இப்பொழுது உத்திரப் பிரதேசம்தான் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது என்ற முறையிலேதான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் உத்திரப்பிரதேசம், பிகார் போன்ற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள்தான் அங்கே பெரும்பான்மையாக இருக்கிறார்கள். முன்பு ஒரு தடவை பாராளுமன்றத்திலே எஸ். பி. முகர்ஜி அவர்கள் India that is Bharath, that is U.P. ' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள்தான் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது நாளடைவிலே உண்மையாக இருக்கிறது. நம்முடைய பிரதம அமைச்சரைப் பார்த்தால், உத்திர பிரதேச மாநிலத்தைச் சேர்ந்த வர்தான் பிரதம அமைச்சராக வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பிரிவினை மனப்பான்மை, குரோத மனப்பான்மை வர வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. உத்திரப் பிரதேச மாநிலம் பெரிதாக இருப்பதால் அங்கேயுள்ளவர்கள்தான் பாராளு

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

மன்றத்திலே அதிகமான எண்ணிக்கையிலே இருப்பதால் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் பிரதம அமைச்சராக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை பல இடங்களிலே பலரும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேர்தல் முறையானது எப்படி இருக்கவேண்டும், பரப்போர் ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் வேண்டுமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதைப்பற்றி நல்ல முறையிலே ஆய்வு செய்யவேண்டும். மேல் நாடுகளிலே ஒன்றிரண்டு கட்சிகள்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. பரப்போர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் வைத்தால் என்ன முறையிலே இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து, அதைப்பற்றி பலரும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பதால், ஆர அமர சிந்தித்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆர்டிக்கிள் 81-ன்படி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே பத்து வருடங்களுக்கொரு முறை திருத்தியமைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. Delimitation Act of 1972 வந்திருக்கிறது. ஆகவே டிலிமிட்டேஷன் செய்யவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்த நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம். டிலிமிட்டேஷன் செய்யும்பொழுது பல கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் பல உறுப்பினர்களை மாநிலத்திலே சேர்த்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. டிலிமிட்டேஷன் செய்யும்பொழுது தாலுகா எல்லை அல்லது ரெவினியூ எல்லை இவற்றை வரையறையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

It should be co-terminus with the revenue boundaries.

அப்படியில்லாமல் ஏதோ ஒரு சில நபருக்காக வேண்டி தொகுதியை சின்னஞ்சிறியதாக ஆக்கவோ அல்லது பெரியதாக ஆக்கவோ கூடாது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 11 லட்சம் மக்கள் இருக்கக்கூடிய தொகுதியாக ஒரு பாராளுமன்றத் தொகுதி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் உறுப்பினர்கள்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மக்களோடு தொடர்புகொள்வது கடினமாக இருக்கும். இதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே சிந்திக்கவேண்டும். பொதுவாக இந்தச் சட்டம் வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்தாலும் நம் ராஜ்யங்களில் பெரிய அந்தஸ்து, சிறிய அந்தஸ்து என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே உணர்வு இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் பார்த்தால் உத்திரப் பிரதேசம் பெரிய ஸ்டேட் ஆக இருக்கிறது. ஆனால் கிழக்குப் பகுதியிலே சின்னஞ்சிறு ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் அஸ்ஸாமிற்குப் பக்கத்தில் சிறிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் பாதிக்காத வகையிலே 330-வது அரசியலமைப்பு பிரிவு வழிசெய்தாலும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கின்ற மாச்சரியங்களைப் போக்குவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் இப்பொழுது இருக்கிற 39 உறுப்பினர்கள் என்ற நிலைமை நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 41 ஆக உயரப்போகிறது என்று கூறப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்திலே எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதை மையமாக வைத்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட சீரமைப்பு நடக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசியலமைப்பின் சட்டத்திற்குத் திருத்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள 31-வது திருத்த மசோதாவிற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

இதிலே இருக்கின்ற ஒரு முக்கியமான நோக்கம் 31-வது திருத்த மசோதாவை இந்தமன்றம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா. இல்லையா என்பதுதான் முடிவு செய்யவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. 31-வது திருத்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தினுடைய மக்களவை மூலமாகவும் மாநிலங்களவை மூலமாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்தியாவினுடைய பாதி மாநிலங்களின் சட்டப் பேரவை

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1978-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலில் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

களினால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால்தான் அது நிறைவேற்றப் பட்டதாகக் கொள்ளமுடியும் என்ற அந்த முறையிலேதான் இது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி இந்த மாநிலத்தினுடைய ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காகவும் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதனையொட்டி அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களையெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் 500 இடங்களாக இருந்தது 525 இடங்களாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான் இந்த 31-வது திருத்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கமாகும்.

நான் என்னுடைய முன்னுரையிலேயே எடுத்துத் தெரிவித்த படி—அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய கருத்தை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது—550 ஆக உயர்த்தலாம் என்று தான் மாநில அரசு கருத்தைத் தெரிவித்தது. நாம் எடுத்துத் தெரிவித்தபடி 550 இடங்கள் என்ற அளவிற்கு இந்திய அரசும் தேர்தல் கமிஷனும் எடுத்துக்கொண்டிருக்குமானால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 42 இடங்கள் வரும். ஆனால் இந்திய அரசினுடைய கருத்து மாநிலங்களுக்கு இதனால் எந்த அளவிற்கும் எண்ணிக்கை குறையக்கூடாது, எந்த மாநிலமும் ஒரு இடத்தையும் இழக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்—அதாவது 39 ஆக இருந்தால் அது 38 ஆகிவிடக்கூடாது, இன்னொரு மாநிலத்தில் 42 ஆக இருப்பது 41 ஆகக் குறைந்துவிடக் கூடாது என்ற முறையில்—ஆராய்ந்து 525 என்று உயர்த்தினால்தான் எந்த மாநிலமும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் என்ற அளவிற்கு நிர்ணயித்து மக்கள் அவை, மாநிலங்கள் அவை இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டப் பேரவைக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பரிந்துரையிலே நாம் 550 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்றுதான் கூறியிருந்தோம்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசும்பொழுது பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்த மசோதா எந்த வகையிலும் உதவிசெய்யாது. ராஜ்ய சபாவை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை இந்த மசோதாமூலம் செய்ய

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடியாது. லோக் சபா உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 525 ஆக உயர்த்துவதுபற்றி மட்டும்தான் இந்த மசோதா, அந்த அளவிற்குச் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள்தான் நிறைவேற்றப் படக்கூடிய நிலையில் இருக்கும். மற்றையக் கருத்துக்களை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு அவ்வப்பொழுது நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டுமானால் அவை உறுதுணைபுரியலாமே தவிர, இந்த மசோதாவிற்குள்ளே அவை வராது.

எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது, அதை 41 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்றும் அதற்காக போராட வேண்டுமென்றும் அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது தெரிவித்தார்கள். சட்டமன்றம், பாராளுமன்றம் இவற்றிற்கான தேர்தல்கள், இடங்களின் எண்ணிக்கை போன்றவற்றை இந்தியப் பேரரசும், தேர்தல் கமிஷனும் தான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. தேர்தல்கள் நடத்துவது, அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்வது, அதிலே சீர்செய்வது, செம்மைப்படுத்துவது எல்லா உரிமைகளையும் மத்திய அரசுதான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நாம் அவர்களிடத்திலே பரிந்துரை செய்யலாம். அவர்கள் அதற்கான முறைகளை வகுத்து அதன்படி வகுக்கிறார்கள். ஆகவே, அம்மையார் அவர்கள் போராட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், அப்படிப் போராட வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் அதிகமான இடத்தைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தைப் பெறத் தேவையான வகையில், தேர்தலைப்பொறுத்து முடிவு கட்டவும், நிறைவு கட்டவும்தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம். அதிகமான உரிமைகள் நமக்கு வந்தால் நாம் அவர்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல் விரைவில் நாமே நிறைவேற்ற முடியும். இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுதான். முடிவே தவிர நாமாக முடிவெடுக்க முடியாது.

1951-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகையின் அடிப்படையிலே வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியும், இரண்டு மூன்று முறை வற்புறுத்தியும் அதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்கவில்லை. குடும்ப நலத் திட்டத் திற்கு ஊக்கம் தரும் முறையில் மத்திய அரசு முயன்று

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் இரர். நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

கொண்டிருக்கிறது. 1950 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கையிலேயே, அந்த அடிப்படையிலேயே மாநிலங்கள், இடம் பெறும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால் குடும்ப நலத்திட்டம் தைரியமாகவும், விரைவாகவும் உருப்படும். ஆனால் அவ்வப்பொழுதுள்ள மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கைக் கேற்ப இடம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்றால் குடும்ப நலத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றும் மாநிலங்களுக்குக் குறைவான இடமும், நல்லமுறையில் நடத்தாமல் அலட்சியமாக இருக்கும் மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகவும் கிடைக்கும் ஒரு அநீதி ஏற்படும். ஆகவே, அப்படி 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இடங்கள் என்றிருந்தால் நமக்குக் குறையாது. ஆனால் மக்கள் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் என்று வந்ததால் 41 ஆக இருந்தது 39 ஆக மாறிற்று.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

1967-க்கு முன்னாலே அந்த முடிவு எடுத்து, 1967, 1971--தேர்தல் களிலே 39 இடங்கள் என்றுதான் வந்தது. இப்பொழுதுள்ள கணக்குப்படி, 1971 ஆம் ஆண்டு உள்ள மக்கள் தொகை 54,79,49,809 பேர் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் 8 யூனியன் டெரிட் டீரீஸில் உள்ள 63,41,051 பேர்களைக் கழித்துவிட்டால் இந்தியாவின் மொத்த ஜனத் தொகை 54,16,08,758 ஆகும். 525 இடங்களாகப் பிரிப்பது என்றால், ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும், 'பாபுலேஷன் பர் சீட்' என்று வரும்பொழுது கிட்டத்தட்ட 10,31,635 என்று வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது, தமிழ் நாட்டில் மக்கள் எண்ணிக்கை 4,11,99,168 என்று 1971 ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கின்படி பார்த் தால் தமிழ்நாட்டிற்கு 39.93 இடங்கள் என்று வரும்பொழுது, 39 இடங்களாக இருப்பது 40 ஆக உயரும். 550 என்று ஆக்கினால் 42 இடங்கள்வரை வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. 550 தான் கேட்டோம், ஆனால் 525 என்றுதான் இந்திய அரசு பாராளு மன்றத்தில் நிறைவேற்றி இந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பியிருக் கிறது. இதில் வேறு எந்தத் திருத்தத்தையும் கொடுக்க நமக்கு வழி யில்லை. ஆகவே, 525 என்பதை இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்வது

1973 ஆகஸ்ட் 4] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பலரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

விரைவில் 'ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரேசெண்டேஷன்' வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் வரும் பொழுது அதை ஆராயலாம்.

மற்றும் ஒரு பாராளுமன்ற இடத்திற்கு எத்தனை சட்டமன்ற இடம் என்று பார்க்கும்பொழுது 5 இடங்கள் என்று இருந்தது, 1967 தேர்தலில் ஒரு பாராளுமன்ற இடத்திற்கு 6 சட்டமன்ற இடம் என்று வகுத்துக்கொண்டார்கள். சில மாநிலங்களில் 7 என்றோ, 8 என்றோ, 9 இடங்கள் என்றோ ஒரு பாராளுமன்ற இடத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அது அந்தந்த மாநிலத்தின் வசதி வாய்ப்புகள், நிலைமைகள், சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து அந்த இடம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எதையும் 'டீ-லிமிடேஷன்' என்று வரும்பொழுது, தொகுதி எல்லை வரையறை ஆணைக் குழு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அந்தக் குழுவிடமிருந்து பரிந்துரை செய்யலாம். அப்படி வரும்பொழுது இந்த மன்றத்தின் கருத்தை யறிந்து அதன் அடிப்படையிலே தொகுதி எல்லை வரையறை ஆணைக்குழுவிடமிருந்து பரிந்துரை செய்யலாம். ஆகவே, இப்பொழுதே ஒரு நாடாளுமன்ற இடத்திற்கு 6 சட்டமன்ற இடங்கள் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, 39 இடங்கள் என்பது 40 ஆக உயர்ந்தால் இன்னும் 6 சட்டமன்ற இடங்கள் அதிகமாகும். இந்த 6-ஐ 7 ஆக ஆக்கினால் இந்த மன்றத்திலே நாம் நடத்த முடியாது. அதற்கென்று தனியாக...

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரு நாடாளுமன்ற தொகுதிக்கு 6 சட்டமன்ற இடம் என்ற விதியை நாமே ஏற்படுத்த முடியும் அல்லவா? டீ-லிமிடேஷன் கமிட்டி 40 பார்லிமெண்ட் தொகுதி என்று பிரிக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு பார்லிமெண்ட் தொகுதிக்கும் 7 சட்டமன்ற இடங்கள் என்று அமைக்க முடியுமா? இதுபற்றி அரசின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: டீ-லிமிடேஷன் கமிட்டிக்கு நாம் பரிந்துரை செய்யலாம். அப்படி கருத்து தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் வரும்பொழுது ஏழா, எட்டா, அல்லது ஆறா என்று முடிவு செய்யலாம்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவிலில் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[1973 ஆகஸ்ட் 4]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக மாநில அரசின் கருத்து தான் பெரிய கருத்தாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனென்றால் மாநில அரசு 'அசோசியேட் மெம்பர்' என்று நினைக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு திட்டவட்டமாக ஆறு, ஏழு, அல்லது எட்டா என்று ஏற்கெனவே பரிந்துரை செய்திருக்கிறதா? அப்படிச் செய்ய வில்லையென்றால் அதைப்பற்றி யோசனை செய்து முடிவை வைத் திருக்கிறதா? ஏனென்றால், ஏற்கெனவே அந்த வேலைகள் துவங்கி விட்டன. டி-லிமிடேஷன் கமிட்டிக்கு மெம்பர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு ஒன்றும் தகவல் இல்லை. எந்தக் கட்சியின் மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. சபாநாயகர் மூலமாக 'அசோசியேட் மெம்பர்கள்' போடப்படுகிறது. யார் இந்த மன்றத்திலே அசோசியேட் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) நான் போடவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The Speaker has the power to empanel the members. I do not know whether any such thing has been done. If the secretariat is aware of it, they can give the names of members.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அசோசியேட் மெம்பர்கள் என்று போடுவதே, சட்டமன்றத்தில் உள்ள பல்வேறு கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுக்குத் துணை புரிவதற்காகப் பேரடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயிருந்தும் அதில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நேரத்தில் அந்த மன்றத்திலே பணி புரிந்த அனுபவம் இருக்கிறது. 6 சட்டமன்றங்கள் இருக்கலாம் என்று திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் அரசு அன்றைக்குச் சொல்லியது. அதுமாதிரி நம்முடைய அரசு ஏதாவது சொல்லி இருக்கிறதா? ஏதாவது முடிவெடுத்திருக்கிறதா? முடிவெடுக்கும் நேரத்தில் எங்கள் கருத்துக்களைச் சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்க முடியாது மற்ற எதிர்க் கட்சிகளை கலந்துகொண்டு. சில மாநிலங்களில் உறுப்பினர்கள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த அரசுக்கு ஆறு அல்லது ஏழு, எட்டாக அதிகமாக்க வேண்டுமென்று ஏதாவது திட்டவட்டமான கருத்து இருக்கிறதா?

1973 ஆகஸ்ட் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தேர்தல் நெருங்கும்பொழுது யோசிப்பதைவிட இப்பொழுதே அவர்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டும். இனிமேல் எங்களைக் கலந்துகொண்டு முடிவெடுப்பது என்றால் காலதாமதமாகிவிடும். 76 பொதுத் தேர்தலுக்கு எத்தனை சட்டமன்றத் தொகுதிகள் என்பதற்குத் திட்டவட்டமான எண்ணம் ஏதாவது இந்த அரசு வைத்திருக்கிறதா? 50,000 வாக்காளர்களுக்கு அல்லது 75,000 வாக்காளர்களுக்கு ஒரு ரேப்ர சேண்டேட்டிவ் என்று செய்வதற்கு முடிவெடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவது 525 இடங்கள் என்றும் தமிழ்நாட்டிற்கு 40 என்றும் ஆவதற்கு நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கருத்துக்களை தொகுதி எல்லை வரையறை ஆணைக்குழு முடிவு செய்யும். அதற்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது இந்த மன்றத்தைக் கலந்துகொண்டு, உறுப்பினர்களைக் கலந்துகொண்டு ஆறை ஏழு அல்லது எட்டாக வைப்பதா என்று முயற்சிக்கலாம். ஆறை ஏழாக வைப்பதால் பல்வேறு பிரச்சனைகள் வருகின்றன. ஏழு என்று ஆக்கினால் இந்த மண்டபத்தில் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்கென்று தனி மண்டபம் கட்ட வேண்டி வரும். அதை ஆராய்ந்த பிறகு எல்லாக் கருத்துக்களையும் முடிவு செய்வதற்கு முன்னால் இவை களைப்பற்றிய புள்ரிவிவரங்களை முன் வைக்க வேண்டும். அப் பொழுது முடிவெடுக்கலாம். அதற்குமுன் அரசு இந்த மன்றத் தின் கருத்தை அறிய முயலும். அதற்குப்பிறகு தொகுதி எல்லை வரையறை ஆணைக்குழுவிற்கு பரிந்துரை செய்யலாம். பரிந்துரையை அவர்கள் மறுக்கப்போவதில்லை. ஏழு என்றே எட்டு என்றே சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆறை ஏழாக்குவதினால் ஏழும் பல்வேறு சங்கடங்களை, சூழ்நிலைகளை ஆராய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று இந்த வாய்ப்பிலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

வேறு பல கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தலை எந்தத் தேதியில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று பரிந்துரை செய்யலாமே தவிர, அதை நிர்ணயிப்பது தேர்தல் கமிஷன்

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 ஆகஸ்ட் 4]

தான். அந்த வகையில் கோவை தேர்தலைப் பொறுத்து பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அதை முடிவு செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசின் கையில்தான் இருக்கிறது.

இப்போது சொல்லப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்த வரை தேர்தல் எல்லை வரையறை ஆணைக்குழு வருகின்றபோது என்ன பரிந்துரைகளைச் செய்யலாம் என்பதற்கு முன்னேற்பாடாகக் கருத்துக்களைத் திரட்டிவைத்துக் கொண்டு, மன்றத்தையோ, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையோ கலந்து ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று இந்த வாய்ப்பில் தெரிவித்துக்கொண்டு இதனை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த விவகாரத்தில் கொஞ்சம் விரைவாக முடிவெடுப்பது நல்லது. மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் ஓராண்டுக்கு முன்னாலேயே இங்கு சட்டசபைத் தேர்தல் வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் எலக்ஷன் கமிஷன் அந்த வேலைகளில் ஈடுபடலாம். ஆரோ, ஏழோ எப்படிப் பிரிக்க வேண்டுமென்றாலும் விரைவாகப் பிரிக்காத காரணத்தால் சிரமங்கள் வந்தன என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்பு என்ன முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன என்று பார்த்து நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து விரைவில் இவற்றில் முடிவு எடுக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்.

(2) நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) மேலவை உறுப்பினர்களுக்குப் பேரவையில் தனி இடம் ஒதுக்குவது பற்றி

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை மீது நிற்கிறேன். இந்தச் சபை நடக்கும்போது இதுவரை மேல்சபை உறுப்பினர்களின் வசதிக்காக பின்பகுதியில் இருப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தக் கூட்டத்

1973 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

தொடரில் அந்த இருப்பிடங்கள் அகற்றப்பட்டுள்ளன. அவை தங்கள் உத்தரவின் பேரில் அகற்றப்பட்டனவா? இப்போது மேல்சபை உறுப்பினர்கள் மிகுந்த சங்கடத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவற்றைப் போட உத்தரவிடப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேலே அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : அங்கு எம்.பி.க்கள் வந்து உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் மேலே இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கிழே போடப்பட்டிருந்த பெஞ்சுகளும், நாற்காலிகளும் சட்ட முறைப்படி போடப்பட்டவை அல்ல. உறுப்பினர்களின் வசதிக்காகப் போடப்பட்டவை. சட்ட முறைப்படி இல்லாததால் அந்த பெஞ்சுகளும், நாற்காலிகளும் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. அவ்வளவுதான்.

(7) அரசினர் தனித் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

பாடாளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 1973 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்தல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டி-லிமிடேஷன் கமிட்டிக்கு பேரவையிலிருந்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்—

1. திரு. செ. கந்தப்பன்.
2. திரு. எல். கணேசன்.
3. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
4. திரு. என். டென்னிஸ்.
5. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

[1973 ஆகஸ்ட் 4]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பல கட்சிகள் இங்கு இருக்கும் நிலையில் பிரதானமாக ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்கு உறுப்பினர்கள் போடப்பட்ட பிறகு பல கட்சிகள் இங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் யோசித்து 1962-ல் என்ன முறைகள் பின் பற்றப்பட்டன என்பதை ஆராய்ந்து மறுபரிசீலனை செய்து அதிலே திருத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் திருத்திக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அங்கத்தினர்கள் நியமனப் பட்டியலைப் படித்தார்கள். அவர்களை மற்றக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு போட்டார்களா? அதை சபாநாயகர் அவர்கள் போட்டார்களா? எந்தத் தேதியில் அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பதை அறிவிப்பார்களா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இது சமீபத்தில் போடப்பட்டது தான். எங்கள் கட்சிக்கு இடம் வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்ல வில்லை. பரவலாக எல்லாக் கருத்துக்களையும் அறிந்தால் கமிஷனுக்கு உதவிபுரியக் கூடியதாக, வசதியாக இருக்கும் என்ப தற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முன்பும் ஐந்து பேர்தான் போட்டார்கள், இப்போதும் ஐந்து பேர்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு 1963-ல்—

- (1) திரு. பி. ராமச்சந்திரன்.
- (2) திரு. கே. ஆர். சம்பந்தம்.
- (3) திரு. கே. ஏ. மதியழகன்.
- (4) திரு. பி. பரமேஸ்வரன்.
- (5) திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன்.

ஆகியவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அன்றைக்கு இருந்த நிலைமை வேறு. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை வேறு. இன்றைக்கு எட்டு கட்சிகள் இருக்கும்போது எட்டுப் பேரைப் போட்டால் தான் நன்றாக இருக்கும்.

பாராளுமன்ற இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட
1973-ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு (31வது திருத்த)
சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள
திருத்தங்களை உறுதிப்படுத்துதல்

243

1973 ஆகஸ்ட் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1973-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (31-வது திருத்த) சட்ட முன்வடிவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் 368-வது பிரிவின் (2) பகுதியின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இப்பேரவை இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது”.

அரசினர் தனித் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(8) அமைச்சரின் அறிக்கை.

‘லெவி’ கொள்முதல் தற்காலிகமாக சில மாவட்டங்களில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது குறித்து உணவு அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 82-வது விதியின் கீழ் மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையைப் பேரவைக்கு அளிப்பார்கள்.

இந்த விஷயம் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் 42-வது விதியின் கீழ் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் தற்போது அவையில் இல்லை. பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் கருதி இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை அளிக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், சைதாப்பேட்டை வட்டம் நீங்கலாக செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஆகியவை தமிழ்நாடு நெல், அரிசி (போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு) ஆணையின் கீழ் அறிக்கையிட்ட பகுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 1973 ஆகஸ்ட் 1-ம் நாளிலிருந்து ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. 25 சதவீத ‘லெவி’ தாற்காலிகமாக